

ს—ამხანაგობებს უნდა მო-
ეფლებით. ისცი ვიცით, რომ
ტრი უპირატესობას აძლევს
—ამხანაგობებს და ქალაქთა
კავშირების ხელში საავტო-
მის გადაცემას მიზან-შეუ-
სთვლის. სასურველია თუ
ბილებით მიმოსვლა-მოძრა-
ერძო პირთ და ამხანაგობებს
კველა დემოკრატიულათ მო-
მით უმეტესათ სოციალის-
არა.

თ რომ არც კერძო პირთ,
ობებს არა აქვთ არც აყტო-
არც რეზინა, არც სხვადა-
ები, არც საავტომობილო
აღა, არც მოსალოდნელია
ხეა სახელმწიფოებიდან ამ
ტანა და ისინი შეეცდებიან
საშუალებიდან გაიტანონ
თუ გინდ აწეულ ფასებში
თ სურეილისამებრ მოიხ-

მოძრაობის ისტორიას, გაიზარებს იმ
დებულებას, რასაც ეწოდება საზოგადოე-
ბის სახოგადოების მიერ ექსპლოატა-
ცია უნდა ხდებოდეს ოფიც საზოგადოე-
ბისვე სასარგებლოთ-საგედისწეროთ. ამ
რამდენიმე თვის წინათ ცხინვალში რამ-
დენმამე პირმა მოინდომეს ჭორიდან
ცხინვალში აეტომობილებით მიმოსვლის
მოწყობა და ამ მიზნისათვის ითხოვეს
ცხინვალის კომიტეტისაგან ნებართვა,
სამაგიერო დაპირდენ ფოსტას იაუ-
ფასში წავილ-წამოეიღებთო. რა თქმა
უნდა, ნება არ დართეს კერძო პირებს
უზომმ ექსპლოატაციისა და საქმე ამით
დაბოლოვდა. იმავე ცხინვალში მაისის
28-ში რაიონების კომიტეტების წევრთა
საერთო კრებამ განიხილა ფოსტის და
საზოგადოთ მიმოსვლის საკითხი და და-
ადგინა: ესთხოვთ სათანადო მთავრო-
ბას მოაწყოს ფოსტის გადატან-გადმო
ტანის და მიმოსვლის საქმე და თუ ფუ-
ლით დახმარება ან მასალების—ხე-ტყის—
—მოზიდვა დასკიროება, სოფლები მზათ
არიან გაიონო ფული ტ შეისრულონ

გურიის გზაზე

1
დაიძრა ეტლი მფრინავი,
ლალი, ლამაზი ცხენებით!
თვალწინ მეშლება ბუნება
ათასნაირი შევნებით!

2
ეტლი რბის, ტლი მიმატრენს,
დაკლაქნილ შერჩეზებდა!
გული ხტის, გული თამაშობს
ცხენების ფეხის ხშაზედა!

3
ეტლი რბის! სული წინ უსწრობს,
გადადინ მთიდან—მთაზედა!
ოცნების კარი მეღება
გურიის დანახებაზედა!

4
ჭულა ვუხდი მხარეს საყვარელს
მლერით და ოლტოროვანებით;
წყალნი წინ მეგებებიან
კრიმანჭულით და ბანებით!

გ. ქუჩიშვილი.

მოიჩინა შეტი ნების ყოფა და გაუჭირ-
ეულდა, მაშინ ვაჭრები უკანასკნელს,
მაგრამ უებრი ხერხს მიჰეპართავენ—დაპ-
პატიუებენ ქარგასავით წმინდა ნუნუაზე
და მორჩა—დამარცხებულია მთიული.
იგი ნათავაზევ ორ ჭიქის ბედოვლათუ-
რად მიაყოლებს საკუთარი ფულით ნას-
ყიდ ორ სამ-ხელადას და საქონელსაც
იქ დასტოებს და იმ ფულსაც, რომე-
ლიც გამოიმეტეს საქონლის ფასად ვა-
ჭრებმა.

ყოველ გამვლელ გამომვლელს ეს თა-
ვისებური, სხვის ქონების გაფლანგვაში
ეპიკურობის გამომჩენი ვაჭრები—იტ-
ყუებენ შემდეგი თილისმიანი ლექსით:

„მოდით ძებო ვიქეიფოთ,
ამის მეტი რა შეგვრჩება? .
ეს ლილინი გონებას ურევს საცოდავ
გლეხს, გულგაშლით ეგებება „დარდი-
მანდ“ ნათლიმამებს და მართლაც რამ-
დენიმე საათის შემდეგ ქეიფის მეტი
არა შეგრჩება რა ხოლმე. გაღლებული,
მაგრამ ჯიბე ხურჯინ გამოცალიერებუ-
ლი გაუთვიდა ხოლმე თავისს გზას, სა-
ფილიყო დემოკრატია, მაგრამ ეს ასე კი
არის. დემოკრატია ერთი გამარჯვებითა
არასოდეს არ კმაყოფილება, და ადა-
ბისთვის ემზადება. ადამ კურგალა მას
ნაგები პფიქრობენ შირია მოგვირენი
ლო ჩარჩ-ვაჭართა ფართებას— და და ერ-
ოპერატორის გახსნით.

ახალ-გორგი არის კოოპერატივი, მაგ-
რამ ის ჰყოდის მხოლოდ მას, რაც თვი-
ლისიდან ამოაქვთ. ახალი ჯვრის კო-
ოპერატივი კი თვით შეიძენს ყველა იმ
სანოვაგეს, რომელსაც გლეხებისგან ვაჭ-
რები ყიდულობენ. ყველა მატყლი რომ
კოოპერატივმა იყიდოს ხოლმე, მაშინ
შეიძლება იგი გაიცალოს ზიღში, რომ-
ლითაც, როგორც გავიგმი, მდიდარია ხო-
ნის და სხვა საზოგადოების კოოპერა-
ტივები. ეს დროებით. საბოლოოდ კი
ემჯობინება, რომ მატყლით ასეთ მდი-
დარ ხეობაში გაიხსნას საქსოვი ქარხა-
ნი, რომელიც, უიპველია, მიაგნებს მატყ-
ლის იმ აუარებელ ზეინებსაც, რომელიც
მიმალულია ვაჭართა სარაიებში.

१३५

ებმა; ხევდო მოგებას მიიღებნ არა
ნეს 30 დღისა.
ვინც მოგების ნუსხის გამოცხადე-
ლიდან ერთი წლის განმავლობაში
არმოადგენს თავის მომგებიან ბი-
ან კუპონს, მისი ხევდო მოგება
შირულებად ჩაითვლება.
გვაროდ მოვუწოდებთ ყველას, ვის-
ც ძირფასია ქართული უნივერსი-
ტა და თეატრი შეიძინონ ლატარიის
თები და ამითი ხელი შეუწყონ
კულტურულ საქმეების აღორძი-
ავტომობილი
საქმის კერძო
ბის ხელში გ
ზიანის მეტე
არ მოუტან
რობდენ ტ
აგენტები“
ბორჯომიდა
გაროვი, ლა
ლისიდან კა
ლნადამდის
აღნიშვნულ
კულტურული

ლებით მიმოსელა-მოძრაობის კირით და კერძო ამხანაგობებით დასცლა დემოკრატიის დიდი სარგებლობას. ჩევნა წევნით როგორ აძლევათ სარგებლობას, ჩევნა ვუკით როგორ აძლევას მგზავრებს „კონტრ-ბ. ბ. აბოვები და სხვები აბასთუმნამდის, ბ. ბ. ედივრენტიევი და სხვები, ობიკვავამდის—თბილისიდან სიღარის და სხ.

„ გზებზე აღნიშნულ „კონტრ-ცავა“ უსახელო მარტინ ბე-

საქმის შესახებ ყოველგვარი განკარგულება მთავრობისა. რომ ასეთი დადგენილებებით მდიდარია ჩევნა ხალხი და რომ ხალხი არ ზოგადს არც ფულა არც სამუშაო დროს და თავისი საკუთარი ცოდნასაც ახმარებს გზების კითხებს, ეს იციან შხოლოდ ისეთი საზოგადო მოღვაწენი, რომლებსაც ხალხში უმუშავნიათ და ასეთები ყოველთვის ხალხს საზოგადოებრივი ორგანიზაციები აყვარებდენ. განა გაუკებრობა არ იქნება სახელმწიფომ გზები იკეთოს, აკრომობით მდგრადი და სარტყელი ჰა-

ხელორ ხელმძღვანელის თანაშემწევების
არჩევნები და სხვ.
ფრონტზე წასვლის შესახებ მოხსენება
გააკეთა ამს. გ. წიტაიშვილმა. მან გაცა-
ნო ამხანაგებს მთავარი შტაბის დადგე-
ნილება ფრონტზე წასვლის შესახებ.
კრებამ შიიღო შემდეგი რეზოლუცია:
„აუცილებლათ იქნას გაგზავნილი განსა-
ზღვრული რიცხვი გვარდიელებისა ფრონ-
ტზე“.
ამასთანავე ევალება ადგილობრივ
შტაბს გაუწიოს დახმარება ფრონტზე

29 ՏՑՅՈՒԹԾ

905 წლის 29 აგვ. დღე ქ თფილისთ
უ-ერთ სასახლო ფურცლად უნ-
დარიცხოს რევოლუციის დღი
შე, ეს ის დღე იყო, როცა თფი-
ლის შეგნებული პროლეტარიატი, მო-
ვე ინტელიგენციისთან ერთად ქ.
ლილიშვილითმართებულობის დარბაზ-
შეკრიმა და მოიხსოვა საყოველთაო
მიანური და მოქალაქებრივი უფ-
ები. ეს პირველი დღე იყო 1901 წ.
პრილის შედეგ, როცა თფ. პრო-
ტარიატმა ალექსანდროვის ბალონ
ჩიალა ერთობის დროშა: მარქს—
ლის—ლაბალის სურათებით. 29 მა-
ინდისთვეც იგივე 22 პრილია, მხო-
ლი უფრო გაზრდილი და დავაუგაცე-
რი: მაშინ მეფის ტახტი საგრძნობ-
დი ირყეოდა, საემარისი იყო უქმაყო-
ლოთა ერთი საერთო შეტევა, რომ
კაშტანის ხაზი ეპონიმისთვის

12 აგვისტო.

გაგდებული მქონდა, რომ ახალ-გორის გაჭრები გაუმაძღარი წურიბელები არიან გლეხების კისერზე მოკიდებული, შაგრამ არც ისეთი მყელეფელი და მსუნავი მეგონენ, როგორიც ვიზილე საკუთარი თვალით.

ახალ-გორის მდებარეობა ისეთია, რომ კაცი იფიქრებს: თვით ბუნებას დაუწესებია, რომ რაც სარჩო-საბადებელი საღვე იშვივება — აქ მოიყროს თავით. ქსნის ხეობა ახალ-გორთან ვიწროვდება, ყველა გზები აქ ერთდებიან და ერთ გზად მიემართებიან ახალ-გორის ბაზრისკენ.

ძევლად ეს ადგილი შესანიშნავი სამხედრო კარიბი ყოფილა. აქ აუმართინათ ლის-ძველი აქვთ დაზოგილი, საა-თოა მანეთად შეძენილი ფუთი, მაგრამ პურიც ხომ „ძვირი“ არ არის. ხო და ისინი ამ პურს დაზოგავენ და მთიულებს გაუცელიან ყელში, მატყლში ისეთსაც ლეთისნიერ პირობებში, როგორც პირევლ შემოხვევაში... ფართლეულსაც „იაფად“ ჰყიდიან. რა ალაბ (არშინი) ჩით-ზი იღებენ მხოლოდ ერთ კოდ პურს. ეს „სიიაფე“ იმით აისნება, რომ ჩითიც ძევლის ძევლი აქვთ დარჩენილი, გროვებად ნასყადი.

მარტო ეს არაა ახალგორის შემოსავლის წყარო. აქურს გაჭრებს ეკუთვნით საუკეთესო ბალები და სანავები. აქედანაც მარტო ხილის გაყიდვით ათასობითა რჩებათ მოგება.

ეინც ერთი თვალით გადახედავს ამ ერთი ცაცხნა ადგილს, რომელიც ისე იმსჯავის შესახებიანისაა, რომ არ მი-

ხითხვის მცოდნენიც კი არ არიან. ქსნის ხეობაში ცნობილმა სისმ ფსურულება წიგნის კითხვა სრულებითარ იცის. რომცა ვისმენ მისს გონიერულს საუბარს — მიკეირს როგორ მოასწორ წერა-კითხვის უცოდინარმა ასეთი მტკიცე მსოფლებელის შემუშავება. მას რომ წავლა-განათლება მიეღო — ხომ გაცილებით ბეჭებ გაკეთებდა... კიდევ რამდენს ნიკიერს ფსურულს წარმოშობს ქსნის ხეობა და ჩენი ვალია მომავალს შაინც დავახვედროთ სკოლა — საუკეთესოდ მოწესრიგებული.

13 აგვისტო. ქსნის ხეობის ქვემო შხარეში კრებების მოსახდენად წაგვიძლვა კოტე ბუთხობი. მას და მისს ამხანაგებს სისმ ფსურულს და ისენ ქუთათელაძეს სიკედილი ჰქონიათ გადაწყვეტილი აჯანყებულებისაგან. ახლა მათ ისევი

II. ગીતાનામાં

ოცვალა 8 აპრილს ჩოლოქთან
უაში მძიმედ დაჭრილი ჯავშნისან
ტებელ № 4-ს ჯარისკაცი იაშა გო-
ე. კიდევ ერთი მსხვერპლი მიე-
დავშნიანზე 8 აპრილს დახოცილ
ეს!

ისუფლებისა და სამშობლოს სი-
ლმა ინაცვალა შენი თავი, ამხა-
სხეულით მოკვდი, მაგრამ სულით
მკვდარხარ, შენი სახელი მარად
ეს, შენს ამხანაგბის გულში.

შინოსანის ჯ.-კ. დ. ბაიხოშვილი.

ԱՎՏՈՍ ԹԱԳԻԿՈՍ ԱԿԵՐԱԿԵ- ՑՈՒՆ

12 ացգուստու.

ի առ ստորցը, ցյուտ թարմութու քրոջ ու ուր-
ծալս ուղեցին. թարտալու, թարուու ժց-
լուս-ժցը ու զյուտ զանցուու, սամ-ուտ
թանցուու շյենուու ցյուտ, թարուամ პշուու-
թու մարդու մարդու առ արու. եռ ու ուսոնո
ամ პշու զանցուցը և մուուլցիս ցա-
շցուուն կցըլթո, թարութու ուստացը
լցուունուր գորոնթեցի, հոգուու գոր-
չու շյեմուցըցի... ցարտուցուունսապ ու-
զաւած կցուուն. հցա օլած (արժոն) հուու-
թու ուղեցին թեռուուու ցրու քայիս. ցև
“սուսցու” օմու անենցի, հում հուուու-
թու մարդու այցու զանցուու, ցրու-

საიდაცა ხალხის უშრაველესობის-
საყრდენი იქნება და ამიტომ
ცდომა გაუგებრობა იქნება ივ-
ებით მიმოსელა - მოძრაობის
ჩემ პირთა და ამხანაგობები-
დაცემა.

ვა ავტომობილებით მიმოს-
ობის საქმის ქალაქთა და
კავშირისათვის გადაცემა.
დაპირი მოვალეობაა; ქულ-
ო განაციაროს — აამაღლოს
და სოფლების მცხოვრებ-
ებროკრატია, გააუშეობესოს მისი
მდგომარეობა, მოაწყოს
და მოზრდილი სოფლებზე
ულ-ეკონომიური ორგანიზაცია-
ლებში, სახელოსნოები, შეა-
გაიყვანოს გზები და ამ გზებ-
ლა—საქონლის გადატან-გად-
ლ მისაწდომი გახადოს დემო-
ტივის. ქალაქთა და ერობათა
არ არის დაინტერესებული იმა-
ფული მოიგონს, მისი დანიშნუ-
ლებრობა ქალაქები და სოფლე-
ბი-მცორეს დაუკავშიროს ერთმა-
ყაროს. მას საქმარისათ მოე-
ინენერები, ტეხნიკოსები და
ლი ხელოსნები, მას უკვე აქვს
უ გინდ პატარა მაინც მოწყო-
ებანიზაცია-საქმეები, აქვს გამო-
საქმის დაყრენება-მოწყობისა და
ცდომა-გაუგებრობა იქნება ქა-
ლა ერობათა კავშირისათვის სა-
ილო საქმის ჩამორთმევა და
ირობათა და ამხანაგობათა ხელ-
ცემა. ჩვენ ყველან და ყოველ-
ირატის საოცენებას საჭირო და
უკეთეს მებრძოლი გამოესალმა პრ-
ლეტარიის ჩაზმს, მაგრამ ილიკ
ტრაგედია განსაკუთრებით ალაგის იშვ-
მათში. გაივლის მრავალი წლები
ვინც პირადათ იცნობდა ილიკის
უმუშებინა, 16 აგვისტოს ვერ დაიცე-
ყებს. მას თვემდებინ ჭარბოდება,
დღეს განგებ დაღვრებილი სახე ილიკ
სი და მოქლი მისი დაუდგომელი ენტრე-
და თავგანწირული ლტოლვა. ეს სიხა-
ლი ილიკის მეტადრე რევოლუციის პა-
ველ ბრწყინვალე თვეებში გაუათესდა.
ჩვენ მაშინ ვერ წარმოგვედრინა,
ჩვენს საზოგადოებაში მოიპოვო
ისეთი აგაზაკები, რომლებიც გახდე-
დენ და მახვილს ჩასცემდენ სახალ-
საქმისათვის თავდადებულ მებრძო-
რომლის სიტყვა სჭირდა და ქუჩდა
თვითეულს მის სიტყვას აუარებე-
ხალხი ტაშის ცემით ეგვიპტოდა.
შეაგონდება უკანასკნელი წუთები.
ხანგარი ილიკის, ის იბრძოდა ცარიც-
ხელებით ჭიათურებული მტარვალე
ჭინააღმდეგ, მაგრამ არა ნებჯებო
როდესაც ირგვლივ შემოესია ჯალათ
და სასიკვდილო მახვილი ჩასცეს გუ-
ში, ის სულით არ დაცემულა, სისხ-
დან იცლებოდა, მაგრამ ამაყი ქედი
დაუხრია, ის ისევ შვეიცარი გამოიყუ-
ბოდა. არც ერთი კენება, არც ეს
საყვედლური მისგან, მხოლოდ ერთ
წამოიძახა: „ბიჭო მომკლეს, გამათ
თორებ ჩემს თაქს ასე ადგილით არ-
დაგანგებდიო“. ეს იყო უკანასკნე-
მისი სიტყვები. შვეიცარი ამხანაგო
შეუგებელ მახვილს, რომელმაც ?
გული გაგმირა, ჩვენ დავძლევთ დ

კინებ-ბურჯვები, რომელიც ქსნის ქვემო
ხეობას და სახოგადოთ მთელ ქართლს
იცავდნენ ველურ ხალხთა შემოსევისა-
გან, რომელიც მრავლად ირეოდნენ
და ირევიან კავკასიის მთის გრძები-
ლებზე.

სიღდანიც უნდა მოსწოლოდა მტერი
იქ ვერ გაიყლიდა. ან დამარცხდებოდა
და ქსნის ხევ-ხუჭში სამარეს ჰპოვებდა,
ან გაწმილებული გაიპარებოდა. თუ წი-
ნეთ ამ ციხე კაშტა შორის თავმოყრი-
ლი იყო საქართველოს მხედრობა,—ასელა
იქ დაბინადრებულან სოფლაგრები და
ჩარჩ-ბაცაცები.

ახალ-გორი ნამდვილი ფაცერია. რო-
გორც ფაცერს ვერავითარს შემთხვევა-
ში ვერ დაახსევს თავს თევზი—ისე
მთიული და ბარელი გლეხი ახალ-გო-
რის ვაჭრების ქსელს ვერ ასცდება.

თბილისისა, თუშეთისა და საღვრ
ქსნისენ მიმავალი გზა—ეს ერთად-ერ-
თია და რამდენიც უნდა ეცალოს კაცი
ამ გზას ვერ ასცდება, უმცველად შუა-
ბაზარზე უნდა ჩამოიროსა, სადაც ჩას-
ფრებული არიან ლვინით სავარ რუმ-
ბებიით გაბერილი ვაჭრები ქსნის ზე-
მო ხეობის მცხოვრები მეტის-მეტად
ღარიბინი არიან. პური ძალიან ცოტა
გნისით. მისდევენ ჩხოლოდ საქონლის
მოშენებას და ამიტომ მარად ბარისენ
მოდიან მატყულის, ერბოს და ჟველის
გასაყიდად, რომ შეიძინონ პური და
სხვა სნოვაგვე.

გამოჩნდება თუ არა მთიდან მომავა-
ლი გლეხი დატვირთული ხურჯინებით
—ეს ვაჭრები გადაუდგებიან წინ, იმ-
დენს ეჩინჩებიან, სანამ ჩალის ფარად

ეწერება არც ქალაქს, არც დაბას და
არც სოფელს, არავინ იფერებს, რომ
აქ მილიონები ტრიალებენ ტერტერო-
ვების და სხვა სოვედაგრების ხელში.
აქაურ ვაჭრებს რა თქმა უნდა, არ ეპ-
რიანებოდათ ის ამბავი, რომ საქართვე-
ლოს მთავრობა სოციალისტებისგანაა
შემდგარი, რომელიც დაუძინებელი მტე-
რია ვაჭრობის ველური ფორმის—ჩარ-
ჩობა-მეცებაშეობის და ამიტომ ყველა
ლონისძებას იხმარებდნენ ემტროოთ ამ
მთავრობისათვის. შემთხვევისთვის დიდი
ცდა არ დასჭირებით... იჩინა თავი
არეულობამ დუშეთის მაზრაში და ვაჭ-
რებიც ფეხზე დადგნენ. მორთეს განგაში:
მთავრობა თავადურია, კაცის კამია პი-
რებისაგან შემდგარია; ჰსურს გლეხების
დამონება, სომხებისა და ოსების გადა-
სახლება საქართველოდან. ამნაირი პრო-
გრაციით ამხედრეს გლეხობა და და-
ტრიალეს საშინელი ტრაგედია. ქუჩაში
თვალი მოვკარი ერთს რევისორს ტრა-
გედიისას, რომელიც ღია გასიებული
მომგორიავდა. ჟველაზე მეტად ეგ ბალ-
შევიკობდა და „თავადურ“ „ბურუჟულ“
მთავრობის წინააღმდეგ აგიტაციას ეწე-
ოდა, მითხრეს ნაცონებებია. ასეთს სა-
სიქადულო „მოვაწეებს“ თურმე ჯვრი-
თა და სახარებით ლოცავდა აქაური
ტერტერა...

ახალ-გორელ სოვედაგრებს თუ ყველა-
ცერში დუშაში უჯდებოდათ ხოლმე—ამ
საქმეში წაგეხს, იაღლაში მოვციდათ.
ვერ მოიგეხ ბრძოლა „კონტრ რევოლუც-
იონურ“ მთავრობასთან და „დროებით“
დამარცხდენ. დამარცხებულებს აბა ვინ
დაინდობდა და აკი რა წამს გვარდია

დარცხვენით ჰელდებიან სოფლელები,
როგორც ტიტე ჟუშიაშვილი¹. „გაგვიძე-
ცით, რაღა გაგვეძეცით“—ხუმრობით
ეუბნებან, თუმცა მართლაც არ დაინდო-
ბენ ხელში რომ ისიც ეგდოთ ამბოხების
დროს. ამათ შესახებ ჭორებსაც ბევრს
აცრცელებენ. გამოჩენილიყო თუ არა
აერობლანი დუშეთში—გლეხებს ყველიათ
ერთი შეხედეთ ჰაეროპ. ტიტე ჩანადარა
და იქიდან თითს გვიქნიას, გვმუშავ-
დათ. სოსო ფურტურზე კიდევ იმახდენა:
სოსო თავადების მთავრობამ მოისყიდა,
ხუთი სოფელის გლეხობა ყმებად უზექ-
ნიათ. სეიტს ჭორებს უმთავრესად დე-
დაკაცები აცრცელებენ. ბევრ ადგილის
ეხლაც არიან ისეთი დედა კაცები, რო-
მელნიც პროვოკაციულ ხების განგრე-
ლებაში დახელოვნებულს შავრაზმელს
აჯობებენ.

იმისთვის ჭორის ზესთხვავენ და ისე
დაბეჯითებით იტყვიან, რომ გლეხებს
პირი ღია რჩებათ და ნება-უნებლივით
იჯერებენ. რამდენს გლეხს უთქვაშს ჩემ-
თვის, ქალებისთვის უნდა გაისხნას ციხე,
რომ მთავრობან, თორემ ჭორებს და
თავზარ-დამცემ ხმებს ბოლო არ შო-
დებათ.

ამბოხების დროს ზოგმა ამხანგმა
დროით უშველა თავსა და მიიმალა. კა-
ბუთხოზმა ვერ მოაწრო და ამიტომ
გაიგდეს დუშეთისენ. რაკი იარაღი ცო-
ტა ჰერინდათ აჯანყებულებს მისთვის
როგორც სხვა მრავალს თავის იარაღი
არ მიუკიათ. ასე უიარაოლდ ერევებოდ-
ნენ ხალხს ბრძოლის ველზე იმ იმედით,
რომ გვარდიელებს დაპატივავდნენ და
მათს იარაღს დაურიგებდნენ.

დ. ი. ლორთქიფანძე.

ეცემას ინცუარტივას გაძლიერდოთ პირთა ინცუარტივის წინაღმა ფინანსურობა ჯერ არავინ შეიძლოს წინაღმდევები. ქართველის ხალხური ხედაზეთ „ლუკა ს ჯამში ჩავარდეს“ დიდი ხანია სამზადოობის სამიშვი იტრდო პირთა ინცუარტივის შემთხვევაში შენი ხსოვნა. ალ. ლევაზ

არ ჩამოართმევენ ბატყლს, ყველს, ერ-
ზოს...
მთის ხალხი დუღული, რბილი ხალ-
ხია, დიდ, წინააღმდეგობის გაწევა არ
შეფერიან. რამდენს აქვს გადაწყვეტილი
ახალ-გორელს არაფერი მიპყიდოს და
თბილობის ჩინჩანოს, მაგრამ საჭირო

